

at ligge. Jeg har udtalt som min Overbevisning, at de Konservative, som de hidtil har gjort, vil støtte Venstre i dets Politik paa det økonomiske Omraade, som har været Alfa og Omega, nemlig at skabe finansiell Balance. Det har været Hovedspørgsmaalet, og saa længe dette Spørgsmaal staar i Forgrunden, forudsætter jeg som givet, at Samarbejdet fortsættes. Hvo-naar Partier skilles, afhænger af selve Sagerne, som er fremme til Løsning. Overfor dem kommer hvert enkelt Parti til at tage sit Ansvar, og saa tales vi ved, naar den Tid er inde. Men det ligger nu klart for alle, hvordan Hovedprogrammerne er, og det ærede Medlem Hr. Rode kan ikke slippe med at sige, at han tror paa, at der kan blive en Samvirken mellem mange Partier. Det forekommer det mig, at han bør svare paa, da han har udtalt tidligere, saa vidt jeg erindrer, at vi ikke kan faa noget, der er værre end det, vi i Øjeblikket har, og jeg maa forstaa hans tidligere Udtalelser saaledes, at han i Virkeligheden vil gaa om Bord i Skuden hos Socialdemokratiet og danne den parlamentariske Basis, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har lyst efter. Saaledes forekommer det mig, at Landet ligger, og det synes mig at være rigtigt at være klar over, hvordan Landet ligger. Jeg vil udtale som Udtryk for min Opfattelse, at hvis det socialdemokratiske Parti faar den fornødne Støtte fra de Radikale og de tilsammen skulde blive Flertal, saa vil de ved det Arbejdsprogram, de har stillet op, føre os lige lukt ud i Fatigdom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Ved Tallet 430 Mill. Kr., som Budgettet nu er paa, sammenlignet med Tallet 600 Mill. Kr. tidligere, forekommer det mig rigtigt at gøre opmærksom paa, at naar man er kommet ned paa 430 Mill. Kr., har det i høj Grad sin Grund i Pengenes forandrede Værdi og de deraf følgende forandrede Lønninger. Man skal efter min Opfattelse aldrig tillægge sig større Ros, end der tilkommer en, og Tallet 430 Millioner sammenlignet med 600 Millioner er ikke Udtryk for en Gerning. (*Martin Hansen:* Jo, det er det!). Nej, det er det ikke, det er ikke Udtryk for en Gerning, udført af et politisk Parti, men det fremkommer som Følge af den Udvikling, der er foregaaet uafhængigt af politiske Partier. Det, der giver An-

ledning til, at jeg fremsætter en kort Bemærkning nu, er dette, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen stærkt understregede, at det er Venstres Skyld, at vi har faaet en saa stærk Luksusbeskatning, som vi nu har. Deroverfor maa jeg pege paa, at saa tidligt som i 1918 og ved alle følgende Skattelovsbehandlinger gjorde det konservative Folkeparti sig til Talsmand for en Luksusbeskatning paa et Tidspunkt, hvor Luksusforbruget i dette Land var meget stort, men det lod sig ikke gennemføre paa Grund af Modstand fra Venstres Side. Jeg maa derfor absolut hævde, at det konservative Folkeparti, hvad Luksusbeskatningen angaar, afgjort paa et tidligere Tidspunkt end noget andet Parti har gjort sig til Talsmand for en saadan.

Hvad endelig det politiske angaar, spurgte det ærede Medlem: Hvad vil de forskellige Partier? — dette er det interessante. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at ikke mindst var det interessant, hvad det konservative Folkeparti vilde. Det er imidlertid Gang paa Gang udtalt herfra, at det, vi ønsker, er, at det hele maa forme sig saaledes, at der kan bestaa et politisk Samarbejde mellem Venstre og det konservative Folkeparti. Men hvis den Mulighed skal være til Stede, maa Venstre ikke stille sig paa det Standpunkt: Vi vil arbejde paa vort Program alene. Saa maa Partiet stille sig saaledes, som vort Partis Ordfører Gang paa Gang har sagt, at de tager Hensyn til det Parti, de først og fremmest vil samarbejde med. Jeg mener for Resten at turde sige, at der er taget Hensyn til det konservative Folkeparti igennem de 3 Aar, der er gaaet. Jeg mener ogsaa afgjort at turde sige, at saafremt en saadan Hensynsfuldhed vedblivende bliver vist, er det aldeles givet, at det konservative Folkeparti ønsker et borgerligt Flertal og et borgerligt Samarbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Da Venstres Ordfører (Martin Hansen) nu havde Ordet, kunde han ikke paa et eneste Punkt bevise, at Venstre var gaaet imod Optagelsen af de 6 Statslaan, der blev optaget under Krigen, eller at Venstre en eneste Gang havde foreslaaet i Stedet for at optage disse Laan at udskrive Skatter. Ikke en eneste Gang er det sket. Det eneste, Venstres Ordfører kunde nævne, var, at